

ע"פ 8192/16 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלוני

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8192/16

לפני:
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבים:
1. מדינת ישראל
2. פלוני

ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט
המחוזי באר-שבע (כב' השופטת ג' שלו) שבע מיום
12.09.2016 בתיק פ 015884-11-14

תאריך הישיבה: י"ב באייר התשע"ז (08.05.2017)

בשם המערער: עו"ד ורד אברהם

בשם המשיבים: עו"ד סיון רוסו

פסק-דין

השופט ח' מלצר:

1. בפנינו ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע שהרשיע את המערער, לאחר

עמוד 1

שמיעת ראיות, בעבירות של: שוד בנסיבות מחמירות, חבלה בכוונה מחמירה, שיבוש מהלכי משפט והחזקת סכין.

2. המערער נדון לעונש מאסר של שש שנים וכן הופעל לגביו מאסר על תנאי בן 12 חודשים שעמד נגדו, כך שחציו ירוצה במצטבר וחציו בחופף, דהיינו שבסך הכל אמור המערער לרצות שש וחצי שנות מאסר, בניכוי ימי מעצרו מתאריך 30.10.2014. כן הוטלו על המערער מאסרים על תנאי והוא חויב בפיצוי של 25,000 ש"ח למתלוננת.

3. מדובר באירוע במסגרתו פנה המערער לאישה העוסקת בזנות, גב' ק.א. (לעיל ולהלן: המתלוננת) וביקש לקיים עמה יחסי מין. לאחר ששילם לה סכום מסוים, שסוכם ביניהם – הוא ביקש את כספו בחזרה ובעקבות דרישה זו התפתח ביניהם דין ודברים, שבמהלכם תקף המערער את המתלוננת והכה אותה נמרצות ובהמשך אף דקר אותה בגבה וגרם לה לחבלות שהצריכו אשפוז. המערער גם נטל סכום כסף מגרבה של המתלוננת, שם היא הסתירה את כספה וכן שדד את מכשיר הטלפון הנייד שלה. כשהתערבו עוברים ושבים באירוע – המערער ברח מהמקום, כשהוא מותיר את המתלוננת שותתת דם.

כאשר הגיעו שוטרים לאזור והחלו בחיפושים אחר המערער – הוא המשיך במנוסתו והשליך את מכשיר הטלפון של המתלוננת (לאחר שפירק אותו למרכיביו) וכן את הסכין שבעזרתה דקר את המתלוננת.

4. בערעור על הכרעת הדין – אין כל ממש, שכן כל כולו מופנה כנגד קביעות עובדתיות של בית המשפט המחוזי הנכבד, קביעות מהסוג שבית משפט זה איננו מתערב בהן. נוכח האמור לעיל – הערעור על הכרעת הדין נדחה. בהקשר זה נציין עוד כאן כי הערעור כנגד הכרעת הדין לא כוון מלכתחילה כנגד ההרשעות, אלא רק כנגד קביעות עובדתיות מסוימות הנוגעות לפרטי ביצוע עבירת השוד.

5. גם הערעור על חומרת העונש – איננו מבוסס. לאחר שעיינו בגיליון ההרשעות המכביד של המערער ובתסקיר הנפגעת ושמענו את טיעוני באי-כוח הצדדים – לא מצאנו להתערב בעונש שהושת על המערער, עונש שאיזן את כל השיקולים הרלבנטיים.

6. המערער נהג באלומות קשה ואכזרית כלפי אשה מוחלשת, ואף לא גילה כלפיה חמלה בשלבי ההליכים השונים. מכאן גם שבקשת המערער לאפשר הגשת דו"ח סוציאלי מרשויות הכלא, שהוגשה רק בשלב זה – אין לה מקום.

7. לפיכך אנו מחליטים לדחות את הערעור על שני חלקיו.

ניתן היום, י"ב באייר התשע"ז (8.5.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט